GAZETKA RADIOWA

Nr 11(27) — Warszawa, Listopad 1949 rok — Rok III

PODPISANIE UMOWY O WSPÓŁPRACY MIĘDZY POLSKIM RADIEM A KOMITETEM RADIOWYM ZSRR

22 października podpisane zostało w Warszawie porozumienie o współpracy między Polskim Radiem a Wszechzwiązkowym Radiokomitetem. Na uroczystość podpisania umowy przybyli: minister Kultury i Sztuki ob. Dybowski, minister Poczt i Telegrafów ob. Szymanowski, minister Sprawiedliwości ob. Świątkowski, podsekretarz Stanu Prezydium Rady Ministrów ob. Berman, wiceprezes S.K.R.K. wicemin. Lipiński i inni. Związek Radziecki reprezentował ambasador Z.S.S.R. Wiktor Lebiediew w towarzystwie trzeciego sekretarza ambasady A. Jermiłowa.

Porozumienie podpisali — ze strony Polskiego Radia - dyrektor naczelny P. R. Wilhelm Billig, ze strony Radia Radzieckiego przewodniczący Wszechzwiązkowego Komitetu Radiowego przy Radzie Ministrów ZSRR ob. A.A. Puzin, który na tę uroczystość przybył z Moskwy. Umowa przewiduje wymianę audycji popularno-naukowych, muzycznych, słuchowisk, audycji dziecięcych itp. oraz programów i materiałów radiowych. Poszczególne punkty porozumienia obejmują m. in. lekcje języka rosyjskiego dla polskich słuchaczy, zorganizowanie tygodnia muzyki polskiej w Z.S.R.R. i muzyki radzieckiej w Polsce oraz retransmisje audycji.

Foto Film Polski

Polskie Radio podpisało z Wszechzwiązkowym Komitetem Radiowym Z S R R umowę o współpracy. Z ramienia Związku Radzieckiego podpisał ją goszczący w Polsce przewodniczący Wszechzwiązkowego Komitetu Radiowego przy Radzie Ministrów ZSRR ob. A.A. Puzin. Ze strony Polskiego Radia porozumienie podpisał dyr. nacz. Wilhelm Billig.

WYNIKI „TYGODNIA S.K.R.K."

Społeczny Komitet Radiofonizacji Kraju w ostatnim tygodniu października obchodzi „Tydzień S. K. R. K.". Pierwszy tydzień poświęcony propagandzie radiofonizacji kraju odbył się od 24 do 31 października br.

Polskie Radio w ciągu tego okresu nadawało codziennie audycje Zarządu Głównego S. K. R. K. oraz Zarządów Okręgowych. Radiowęzły transmitowały komunikaty Oddziałów Powiatowych i kół S. K. R. K.

W ciągu tygodnia prowadzona była na terenie całego kraju akcja werbunkowa nowych członków S. K. R. K. Dzięki tej akcji liczba członków organizacji zwiększyła się znacznie, przekraczając 200.000 osób. Jednocześnie odbywały się imprezy i zbiórki pieniężne na fundusz radiofonizacji kraju, który dopomoże Polskiemu Radiu w szybszym zaopatrzeniu wsi, osiedli robotniczych, świetlic i szkół w urządzenia odbiorcze. Komitet specjalną opieką otacza szkoły, troszcząc się o ich radiofonizację. W ciągu tygodnia we wszystkich Okręgach odbyło się wręczenie radioodbiorników, dostarczonych najrozmaitszym placówkom dzięki subwencjom Zarządu Głównego S. K. R. K. Ogółem około 2.000 świetlic i 3.000 szkół i przedszkoli w całym kraju otrzymało odbiorniki. Prócz tego S. K. R. K. zdobył dziesiątki tysięcy abonentów głośnikowych i rozprowadził 50.000 tanich odbiorników lampowych. W Łodzi w czasie trwania „Tygodnia" otwarta została wystawa obrazująca dorobek radioamatorów zrzeszonych w S. K. R. K. oraz osiągnięcia łódzkiego Okręgu S. K. R. K.

29 października w całym kraju odbyły się zabawy przy głośniku. Polskie Radio transmitowało muzykę taneczną w wykonaniu najlepszych zespołów i orkiestr. W świetlicach przy dźwiękach płynących z głośników radiowych bawili się radiosłuchacze. Dochód z zabaw przeznaczony został na cele S.K.R.K. Prócz tej centralnej zabawy liczne koła i Oddziały Powiatowe organizowały w okresie „Tygodnia" koncerty, przedstawienia, zabawy. Jedną z większych imprez był koncert w Hali Ludowej we Wrocławiu.

Na zakończenie „Tygodnia" odbyła się w całym kraju zbiórka uliczna. Przez dłuższy czas trwała rozsprzedaż cegiełek S. K. R. K. Wszystkie te imprezy miały na celu zdobycie milionowych funduszów na radiofonizację miejscowości, dla których radio jest często jedynym łącznikiem z życiem kulturalnym.

POLSKIE RADIO W MIESIĄCU POGŁĘBIENIA PRZYJAŹNI POLSKO-RADZIECKIEJ

W październiku i listopadzie (7.X. — 7.XI.) cała Polska obchodzi uroczystości związane z Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Program Polskiego Radia na ten miesiąc zawiera wiele pozycji poświęconych dorobkowi politycznemu, gospodarczemu i kulturalnemu narodów Związku Radzieckiego. W tym roku oprócz transmisji z imprez październikowych i listopadowych, jak Kongres Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Festival Teatralny sztuk radzieckich i rosyjskich, nadaje się liczne audycje muzyczne ze wszystkich dziedzin życia ZSRR. Przed mikrofonem odczytywane są urywki powieści, nowele i opowiadania Panowej, Simonowa, Paustowskiego, Dymitrowa, Katajewa, Fadiejewa itd., słuchowiska wg opowiadania „Rudzielec" braci Tur, „Guzik" — Karbowskiej, fragmenty poematu „Dom przy drodze" Aleksandra Twardowskiego i wiele innych utworów, które zapoznają radiosłuchaczy z dorobkiem literatury rosyjskiej i radzieckiej. Z wielkim nakładem nadane zostało słuchowisko Łazarza Kobryńskiego pt. „Stalingrad" wg powieści Niekrasowa „W okopach Stalingradu", korespondencji wojennej Wasyla Grossmana oraz sztuki Mikołaja Wirty „Bitwa stalingradza" w przekładach Jerzego Jędrzejewicza i Stanisława Nadzina.

W programie muzycznym Polskie Radio nadaje koncerty muzyki symfonicznej, popularnej i ludowej transmitowane z sal koncertowych i studia bądź odtworzonych z taśm i płyt dostarczonych przez Wszechzwiązkowy Radiokomitet.

Foto Januszewski

Polskie Radio w Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej urządziło w Warszawie stoiska, obrazujące współpracę zaprzyjaźnionych radiofonii oraz pomoc ZSRR w pierwszych latach odbudowy.

WARSZAWSKA DYREKCJA OKRĘGOWA P. R. PIERWSZA WYKONAŁA ROCZNY PLAN RADIOFONIZACJI KRAJU

WARSZAWSKA DYREKCJA OKRĘGOWA POLSKIEGO RADIA, KTÓRA PROWADZI RADIOFONIZACJĘ WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO, LUBELSKIEGO, BIAŁOSTOCKIEGO, OLSZTYŃSKIEGO, KIELECKIEGO ORAZ M. ST. WARSZAWY, PRACE PRZEWIDZIANE NA BR. WYKONAŁA Z NADWYŻKĄ DO 31 PAŹDZIERNIKA. W CIĄGU 10 MIESIĘCY ZAINSTALOWANO 74 RADIOWĘZŁÓW, ZAŁOŻONO 22 153 GŁOŚNIKÓW NA WSI I 20 184 W MIASTACH ORAZ WYBUDOWANO 2 100 KM SIECI RADIOFONICZNEJ. DYREKCJA WARSZAWSKA TRZYLETNI PLAN RADIOFONIZACJI SWEGO TERENU ZAKOŃCZYŁA JUŻ NA DZIEŃ 22 LIPCA BR.

Wszechnica Radiowa

Zygmunt przechodząc ulicą natknął się na swego kolegę Władysława, stojącego przed słupem ogłoszeniowym, na którym jaśniał afisz Wszechnicy Radiowej.

„Czemu się tak przyglądasz ogłoszeniom? A może masz zamiar zapisać się na tę radiową uczelnię?"

„Jakbyś zgadł. Przez cały ubiegły rok szkolny słuchałem wykładów Wszechnicy Radiowej, w początkach września zdałem egzamin i teraz chcę zapisać się na drugi kurs" — odpowiedział poważnie Władysław.

„No i co ci z tego? Zamiast odpocząć po pracy, męczysz się zupełnie niepotrzebnie. Dyrektorem fabryki i tak nie zostaniesz".

„Czego się człowiek nauczy, tego za plecami nie nosi. Myślę, że to, czego się dowiedziałem z wykładów, rozszerzyło moje horyzonty, wyjaśniło wiele wątpliwości. A jeżeli będę mądrzejszy — zyska na tym moja praca. Niewykluczone więc, że zdobędę sobie jakieś lepsze stanowisko. W każdym razie w nauce jestem uparty i myślę, że wszystkie swoje zamierzenia osiągnę".

„No, dobrze. To, co mówisz, jest nawet dość przekonywujące. Ale na czym polega ta nauka przez radio?".

„W zeszłym roku Polskie Radio utworzyło dwuletnią Wszechnicę Radiową, z której wykładów korzystać może każdy radiosłuchacz. Po prostu trzeba słuchać pilnie audycji — ja na przykład korzystam z wykładów drugiego kursu a żona moja, która dawniej odnosiła się z lekceważeniem do nauki przez radio, słucha teraz wykładów początkowych".

„Ja, gdybym nawet chciał, nic bym nie zapamiętał z tego, co mówią przez radio. Następnego dnia to już tylko piąte przez dziesiąte zostałoby w mojej głowie".

„Jest na to rada. Biuro Wydawnictw i Propagandy Polskiego Radia wydaje co tydzień „Skrypty Wszechnicy Radiowej" zarówno dla pierwszego jak i drugiego kursu. Znajduję w nich wszystkie wykłady, które były wygłoszone w ciągu tygodnia. W ten sposób mogę uzupełnić sobie kurs, jeżeli jakiś wykład opuściłem. Prócz tego prenumeruję miesięcznik „Wszechnica Radiowa", w którym umieszczone są pomoce naukowe, jak wykresy, mapy, rysunki, bibliografia, pytania kontrolne itd".

„To wszysto bardzo drogo wynosi. Nauka napewno słono kosztuje: prenumerata, taksa egzaminacyjna itp.".

„Nic podobnego. Nauka i egzaminy są bezpłatne. Za skrypty płacę misięcznie 60 zł i 40 zł za „Wszechnicę Radiową".

„Muszę ci się przyznać, że zaczyna mi się to podobać. Przypuśćmy, że chcę się zapisać na Wszechnicę Radiową. Jak mam to zrobić?"

„Zaraz ci wszystko powiem. Zapisać się na Wszechnicę możesz w najbliższej świetlicy związkowej, gdzie wypełnisz specjalne karty. Jeśli ci to sprawia jakąś trudność, to podaj po prostu zgłoszenie na zwykłej karcie pocztowej, wymieniając: imię, nazwisko, zawód, wiek, wykształcenie i dokładny adres. Kartę tę trzeba wysłać do referatu Wszechnicy Radiowej w najbliższej placówce Polskiego Radia. Patrz, tu na afiszu masz adresy Wszechnicy Radiowej w miastach wojewódzkich: Białystok — Mickiewicza 34/36, Bydgoszcz — 3 maja 50, Gdańsk — Rokossowskiego 36, Kielce — Nowowiejska 22, Kraków — Wróblewskiego 6, Katowice — Ligonia 29, Lublin — Narutowicza 4, Łódź — Kościuszki 40, Olsztyn — Grunwaldzka 21, Poznań — Bermińskiego 5, Szczecin — Al. Wojska Polskiego 73, Rzeszów — Jagiellońska 10, Warszawa — Al. Stalina 21, Wrocław — Rynek Gł. 15."

„I co dalej? Słucham pilnie, zdaję egzamin, przechodzę na drugi rok..."

„Zdajesz egzamin ostateczny i otrzymujesz świadectwo ukończenia Wszechnicy Radiowej. Gdybyś miał pewien cenzus naukowy, mógłbyś zacząć naukę od drugiego roku i ukończyć tę największą w Polsce uczelnię w krótszym czasie".

„Bardzo ci dziękuję za informacje. Zastanowię się nad tym w domu. Cześć!"

„Dowidzenia! Mam nadzieję, że wkrótce powitam cię jako nowego słuchacza radiowej uczelni. W naszej fabryce jest już dużo słuchaczy Wszechnicy. Czasami słuchamy wykładów wspólnie, a potem dyskutujemy. Szczerze cię namawiam — zacznij się uczyć".

Fot. Januszewski

Z początkiem roku akademickiego Wszechnica Radiowa rozpoczęła zapisy uczestników, pragnących korzystać z nauki przez radio. Wiadomości o uczelni radiowej dotarła za pomocą radia, prasy, afiszów i ulotek, do każdej miejscowości w Polsce.

Głosy Radiosłuchaczy

W „Roku Szopenowskim", znaczny udział bierze Polskie Radio , nadając audycje poświęcone życiu i dziełom Chopina. Otrzymaliśmy wiele listów na temat „Opowieści o Szopenie" Adama Czartkowskiego. Oto fragment jednego z nich:

„Opowieść o Szopenie" Adama Czartkowskiego wprowadziła nas w życie tego polskiego geniusza, krok po kroku, od kolebki aż do mogiły na obcej ziemi. Szliśmy z autorem tej opowieści po ciernistej drodze tego największego muzyka świata, który zostawił swojemu narodowi i całemu światu skarby niewyczerpane, nieśmiertelne".

Wielkim wydarzeniem i przeżyciem dla wszystkich Polaków był Międzynarodowy Konkurs Szopenowski. Transmisje radiowe z sali koncertowej dostarczyły naszym słuchaczom głębokich wzruszeń.

Jakże dumni jesteśmy, my Polacy — pisze korespondentka M. B. z Pszczewa — że z narodu polskiego wyrósł ten geniusz, że w muzykę swoją zaklął polskiego ducha i pokazał go całemu światu. Pięknie wyraził Szopen w czarownych swoich nokturnach i preludiach wieś polską, jej lasy i łąki, łany zbóż mieniących się barwnym kolorytem radości i wesela, jej wieczorną, smętną zadumę. Każda transmisja z sali „Roma" była dla mnie nowym, wielkim przeżyciem, za co składam Polskiemu Radiu serdeczne podziękowanie".

W Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, który trwa od 7.X. do 7.XI. br., Polskie Radio znaczną część programu poświęca zagadnieniom życia politycznego, gopodarczego i kulturalnego narodów Z.S.R.R. Oto fragment listu ob. J.G. z Bydgoszczy, który jest wielkim miłośnikiem pieśni radzieckich:

„Pieśni radzieckie, to dzieła stworzone przez nowych ludzi, przez kompozytorów wychowanych w ustroju socjalistycznym, dlatego zawierają w sobie także coś rewolucyjnego. Pieśni te, to proste, zwykłe słowa opowiadające o życiu, o pracy, o smutkach i radościach narodu radzieckiego. Niejednokrotnie bohaterami tych pieśni są prości ludzie radzieccy, robotnicy, kołchoźnicy, dziarscy marynarze, żołnierze, sportowcy".

Dwie daty w historii radiofonii polskiej

W bieżącym roku Polskie Radio obchodzi dwie rocznice. Przed 25 laty w dniu 10 października 1924 r. ukazało się pierwsze rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu określające warunki zakładania, utrzymywania i eksploatowania urządzeń radiotechnicznych. Od chwili ukazania się tego rozporządzenia mieszkańcy Polski mieli prawo korzystać z urządzeń odbiorczych. **Rok 1924 był więc pierwszym rokiem rozwoju radia w Polsce.** Na terenie kraju nie działała wówczas ani jedna stacja nadawcza a abonenci musieli korzystać z audycji nadawanych przez radiostacje zagraniczne. Dlatego też dane statystyczne na 1 stycznia 1925 r. podawały 170 zarejestrowanych abonentów radiowych. Dopiero 1 lutego 1925 r. zaczęła działać pierwsza w kraju próbna radiostacja na terenie fabryki Polskiego Towarzystwa Radiotechnicznego w Warszawie. Otąd datuje się stały rozwój polskiej radiofonii.

Cały dorobek radiofoni polskiej został zniszczony w czasie działań wojennych. Z tego względu Odrodzone Polskie Radio musiało swe prace rozpocząć od podstaw. **Niezwykle ważną rocznicą w historii odbudowanej radiofonii polskiej jest data 22 listopada 1944 r., kiedy to ukazał się dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego w Lublinie, powołujący do życia Przedsiębiorstwo Państwowe Polskie Radio. Po 5 - ciu latach swej działalności odbudowana radiofonia polska prześcignęła kilkanastoletnie osiągnięcia radia przedwojennego.** Z początkiem 1950 r. Odrodzone Polskie Radio rozpocznie realizację 6 - letniego planu rozbudowy na odcinku technicznym i programowym.

PROGRAM RADIOWĘZŁÓW

Od chwili wejścia w życie programu jesienno-zimowego, radiowęzły transmitują program II w dnie powszednie od godz. 5.10 do 8.35 i od 13.35 (w środy i soboty od godz. 13.30) do godz. 24.00 oraz program I od 8.35 do 13.25 (w środy i soboty do 13.30), a w niedzielę i święta program II od godz. 6.50 do 24.00.

Radiowęzły mające zły odbiór programu II mogą transmitować w godz. 16.00 — 24.00 program I na fali 1339,3 m.

IV MIĘDZYNARODOWY KONKURS SZOPENOWSKI

Cztery tygodnie trwał odbywający się w Warszawie IV Międzynarodowy Konkurs Szopenowski, w którym wzięli udział najwybitniejsi pianiści zagraniczni i polscy. Polskie Radio nadawało regularne transmisje z sali „Roma", gdzie przed tłumami publiczności i komisją sędziowską występowali uczestnicy Konkursu.

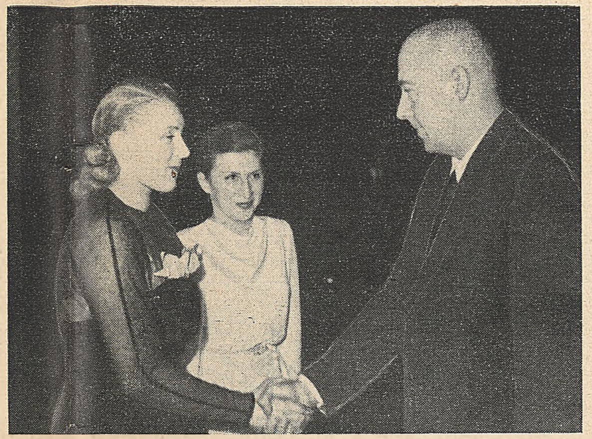

Foto Film Polski

Dwie pianistki, radziecka - Bella Dawidowicz oraz polska - Czerny — Stefańska zajęły pierwsze miejsce w Międzynarodowym Konkursie Szopenowskim. Polka prócz tego zdobyła nagrodę Polskiego Radia za najlepsze wykonanie mazurków. Premier Cyrankiewicz wręcza nagrody laureatkom konkursu.

16 października ogłoszona została lista nagrodzonych współzawodników. Wyniki konkursu przyniosły wielki sukces szopenistom radzieckim i polskim. Wśród 12 głównych nagród pianiści polscy zdobyli 8. Pierwsze miejsce zdobyły Halina Czerny Stefańska (Polska) i Bela Dawidowicz (ZSRR), uzyskując nagrody im. Prezydenta Rzeczypospolitej i Prezesa Rady Ministrów po 1.000.000 zł.

Polskie Radio ufundowało ósmą nagrodę, w wysokości 350.000 zł., którą zdobył pianista polski Zbigniew Szymonowicz. Prócz tego za najlepsze wykonanie mazurków zdobywczyni pierwszego miejsca Halina Czerny-Stefańska otrzymała nagrodę w postaci pięknego odbiornika radiowego.

PISZEMY RECENZJE

Biuro Studiów Polskiego Radia ogłosiło konkurs na najlepszą recenzję z dowolnie obranej audycji. Apel radiowy nie minął bez echa. Ze wszystkich stron kraju nadeszły listy radiosłuchaczy. Recenzje nadesłane na konkurs dostarczyły wiele cennego materiału, zawierały one bowiem nie tylko analizę audycji i rzeczową ich krytykę, ale także konkretne propozycję i wnioski. Przy analizie nadesłanych prac okazało się, wbrew opinii niektórych słuchaczy, że każdy odcinek programu jest potrzebny, bo wszystkie one posiadają swoich odbiorców i zwolenników. Oczywiście audycje bardziej atrakcyjne, jak np. słuchowiska i reportaże, omówione zostały przez większą ilość osób niż pogadanki naukowe czy fachowe. Materiały rozpatrzone przez Komisję Konkursową będą następnie wykorzystane w pracach programowych Polskiego Radia. Ponieważ tego rodzaju współpraca z radiosłuchaczami jest konieczna, Biuro Studiów nadało konkursowi charakter stały. Do piątego każdego miesiąca można nadsyłać swoje recenzje na temat dowolnie wybranej audycji, nadanej przez Polskie Radio w miesiącu ubiegłym. **Autorzy najbardziej rzeczowych i wnikliwych recenzji otrzymają nagrody pieniężne: I-sza— 10.000 zł, II-ga — 7.000 zł, III-cia 5.000 zł.** Biorący udział w Konkursie winni podać: imię, nazwisko, zawód oraz dokładny adres zamieszkania. Listy należy nadsyłać pod adresem: Polskie Radio, Biuro Studiów, Al. Stalina 21. Na kopercie prosimy zaznaczyć: „Konkurs na recenzję".

»NA SROGIM LWIE«

Znany wszystkim z pogadanek radiowych dr. Jan Żabiński wydał przez Radiowy Instytut Wydawniczy nowy cykl interesujących gawęd o zwierzętach. Książka nosi tytuł „Na srogim lwie". Niezmiernie ciekawe opowiadanie otrzymały śliczną oprawę ilustracyjną w wykonaniu Kazimierza Grusa.

Książka w cenie 590 zł do nabycia we wszystkich księgarniach.

CIEKAWOSTKI...

Kijowska fabryka aparatów radiowych wyprodukowała pierwsze modele detektorów „Miniaturka". Wielkość każdego aparatu równa się wielkości dwóch pudełek od zapałek. Nowe odbiorniki wyposażone są w niewielką antenę i słuchawki, zapewniające doskonały odbiór.

* * *

Budowane w Warszawie gmachy mieszkalne Zakładu Osiedli Robotniczych otrzymują przewody radiowe, które umożliwiają mieszkańcom korzystanie z głośnika mieszkaniowego. Budynki te obok przewodów gazowych, wodociągowych oraz sieci elektrycznej posiadają wbudowany kabel radiofoniczny. Za przykładem Zakładu Osiedli Robotniczych winny pójść wszystkie przedsiębiorstwa budowlane i wznosząc mieszkania dla świata pracy, zaopatrzyć je od razu w przewody radiowe.

* * *

Linie Żeglugowe Gdynia — Ameryka, chcąc utrzymać kontakt z polskimi statkami handlowymi, oprócz komunikatów związanych z pracami floty handlowej nadają przez radio dziennik, zawierający najciekawsze i najważniejsze wiadomości dnia. Kierownictwu Linii Żeglugowych dopomaga w tej pracy informacyjnej Związek Marynarzy. Wiadomości odebrane przez radiotelegrafistę statku są następnie przepisywane i wywieszane w jadalniach, aby każdy członek załogi mógł je przeczytać.

* * *

Pierwszą placówką, która zakończyła roczny plan robót jest Odział Techniczny Warszawskiej Dyrekcji Okręgowej Polskiego Radia — Warszawa-Miasto. W ciągu 9 miesięcy pracownicy Oddziału zainstalowali 5.000 głośników, 38.000 urządzeń zbiorowych, 3 radiowęzły oraz wybudowali 130 km sieci radiowej.

KORESPONDENCJA Z TERENU

Z dniem 30 listopada br. mija termin nadsyłania listów, zawierających korespondencję z terenu. Wszyscy rolnicy i robotnicy rolni, którzy omówią interesująco zagadnienia dotyczące wsi, stają się uczestnikami konkursu. **Za najlepszą korespondencję Polskie Radio przeznacza trzy nagrody pieniężne: pierwsza — 25.000 zł, druga — 15.000 zł i trzecia — 9.000 zł. Autorom następnych wyróżnionych listów przyznane zostaną nagrody w postaci książek.**

Wielkość listu może być dowolna-zastrzega się tylko, że wymagana jest przynajmniej jedna strona arkusza. Korespondencje należy nadsyłać pod adresem: Redakcja Audycji Wiejskich Polskiego Radia, Warszawa, Al. Stalina 21, „Konkurs".

KONKURS NA WSPOMNIENIE ROBOTNICZE

Polskie Radio i Państwowy Instytut Wydawniczy ogłaszają konkurs na opowieść ludzi miast i wsi. Utwór ma zawierać wspomnienie o własnych losach, pracy i doświadczeniach oraz o udziale w życiu narodowym, społecznym i politycznym piszącego, jego rodziny i otoczenia. **W konkursie,** mającym na celu zaznajomienie ogółu z życiem klasy robotniczej w Polsce, zarówno w latach przedwrześniowych jak i w okresie demokracji ludowej, **mogą brać udział ludzie bez względu na ich zawód i wiek. Rozmiar wspomnienia, życiorysu lub opowieści jest dowolny.**

Za najlepszą pracę przewidziano nagrody: I — 200.000 zł, II — 150.000 zł, III — 100.000 zł, IV — 75.000 zł i V — 50.000 zł oraz 10 dalszych nagród po 75.000 zł i 20 wyróżnień po 10.000 zł. Autorzy wspomnień wyróżnionych otrzymają cenne nagrody książkowe.

Utwory należy nadsyłać do dn. 15 marca 1950 r. do Działu Literackiego Polskiego Radia, Warszawa, ul. Myśliwiecka 3 z zaznaczeniem na kopercie: „Konkurs na wspomnienie robotnicze".

HISTORIA MUZYKI POWSZECHNEJ PRZEZ RADIO

Radio w dziedzinie upowszechnienia muzyki spełnia rolę niezmiernie doniosłą — spełnia ją również w dziedzinie nauczania muzyki aż do praktycznych lekcji włącznie.

Polskie Radio od dawna nadaje cykle dydaktycznych audycji muzycznych, przeznaczonych zwłaszcza dla tych wielotysięcznych rzesz słuchaczy, które interesując się muzyką, nie mają z różnych względów możności do pogłębiania swej wiedzy muzycznej.

Spośród powyższego rodzaju cyklicznych audycji, jakie P. R. nadawać będzie w nadchodzącym sezonie jesienno-zimowym, zwracamy uwagę radiosłuchaczy w szczególności na cykl „Historia muzyki powszechnej", oraz na cykl p.t. „Słuchamy muzyki" w opr. mgra Witolda Rudzińskiego. Ten drugi typ audycii utrzymany będzie w formie dialogu między muzykiem a laikiem (krótkie streszczenia audycji zamieszczane będą w naszym czasopiśme).

W cyklu „Słuchamy muzyki" omawiane będą różne zagadnienia muzyczne, a więc umiejętność słuchania muzyki, problemy dotyczące różnych form muzycznych i ich konstrukcji, gatunki twórczości muzycznej, rodzaje technik kompozytorskich, muzyka ludowa (polska i obca) itd.

Historia muzyki powszechnej nadawana jest w każdą sobotę.

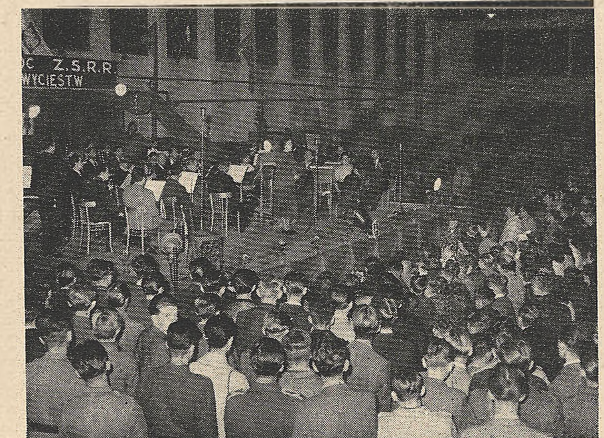

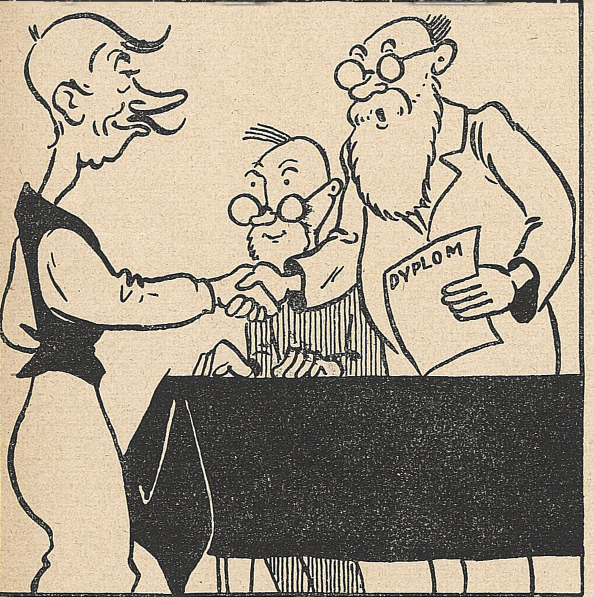
Foto Film Polski

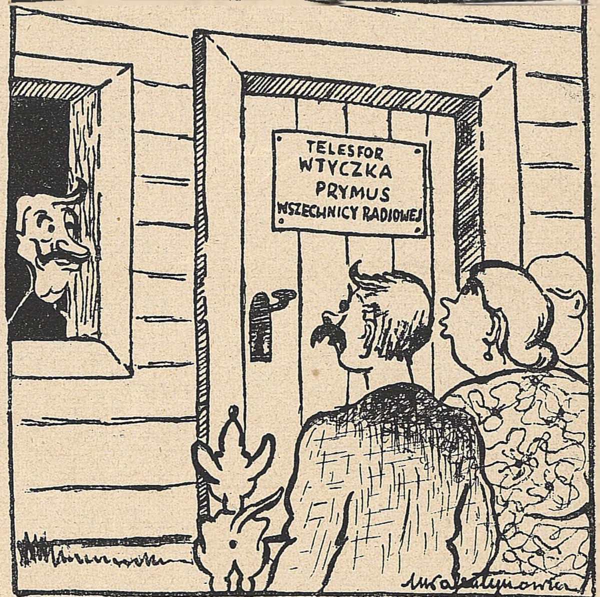
Koncert orkiestry Polskiego Radia w hangarze „Lotu" w Warszawie.

TELESFOR WTYCZKA STUDIUJE NA WSZECHNICY RADIOWEJ

rys. Marian Walentynowicz

Prenumeratę za „Gazetkę Radiową" w wysokości:

50 zł — kwartalnie,
lub 200 zł — rocznie,

należy wpłacać na konto Administracji tygodnika „Radio i Świat", P. K. O. nr I - 330, zaznaczając na odwrocie przekazu: Prenumerata „Gazetki Radiowej".

WYDAWCA: BIURO WYDAWNICTW I PROPAGANDY POLSKIEGO RADIA, Warszawa, STALINA 21.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 6000. Zam. 3808. B-91350.